

FOTOREPORTAGE Alle nationaliteiten op de foto

’Wij zijn Zaanstad’

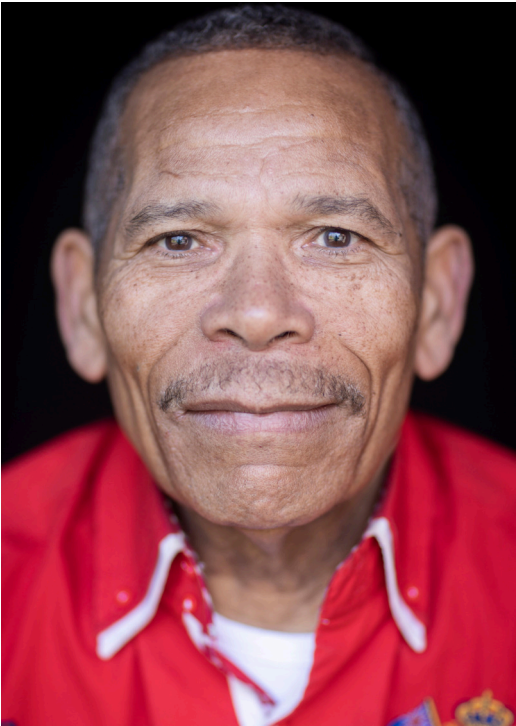
Museum of Humanity portretteert alle nationaliteiten van Zaanstad en heeft inmiddels mensen uit negentig verschillende landen gevonden. De portretten en verhalen worden op zaterdag 25 juni onthult tijdens de opening van de expositie ‘Wij zijn Zaanstad’.

Opening expositie

Op zaterdag 25 juni wordt – in het bijzijn van burgemeester Jan Hamming – de expositie ‘Wij zijn Zaanstad’ geopend op het Hembrugterrein. Tijdens het Feest van de Mensheid zijn alle geportretteerden en geïnteresseerden van welkom om het resultaat te bewonderen. De middag begint om 12.30 uur met een Wereldpicknick, waarbij alle deelnemers een kenmerkend gerecht uit hun cultuur meenemen en aanschouwen aan een tafel van tientallen

meters. Na de opening vinden er rondom Museum of Humanity en Bind allerlei feestelijke activiteiten plaats, zoals live muziek en workshops. Bijna negentig nationaliteiten en volken heeft Museum of Humanity al gevonden in Zaanstad. Het museum van fotograaf Ruben Timman blijft – ook na de opening van de expositie – zoeken naar nog meer nationaliteiten en volken. Aanmelden kan op [Museumof-humanity.nl/zaandam](https://museumof-humanity.nl/zaandam)

Kenneth Goddard1951655175497kenneth@planet.nl

Trinidad

’Vroeger was alles beter? Mooi niet!’

„Ik ben en kwam vijftig jaar geleden van het Caribische eiland Trinidad naar Nederland. Samen met mijn vader trad ik in heel Europa op als muzikant; ik speel steeldrums. We maakten over plezier. Een jaar of veertig geleden ben ik door de liefde in Zaandam terecht gekomen. Het leven is hier goed, maar ik denk dat Nederland wel iets van mijn cultuur kan leren. Want man, man wat kunnen mensen hier klagen. Neem mijn tennismaatje. Ik noem ze gekschend grumpy old men, omdat ze denken dat vroeger alles beter was. Mooi niet! Het leven is nu ook top!” Kenneth (1971) treedt op tijdens de opening van Wij zijn Zaanstad op 25 juni op het

Myanmar

’Militairen zoeken mij’

„Voor mijn veiligheid kan ik mijn gezicht niet laten zien. Ik ben gevlucht uit Myanmar en zelfs mijn familie weet niet waar ik verblijf. Ook zij zitten door mijn situatie ondergedoken voor de militairen in mijn land. Zij zoeken mij, omdat ik zogenaamd iets strafbaars heb gedaan door Rohingya te helpen. Teruggaan zou levensgevaarlijk zijn, maar ik weet nog altijd niet of ik in Nederland mag blijven. Sinds een week woon ik in Zaandam. Ik probeer hoop te houden, maar dat valt me zwaar. Ik heb veel nachtmerries.” Ko-ko (1986) is niet zijn echte naam.

Princes Loren Torres’ Griego199961273688xlo-

Filipijnen

’Samenleven zonder vooroordelen’

„Ik ben uit de Filipijnen gevlucht voor een heel enge ex van mijn moeder. Daarna leerde ze via een datingsite mijn stiefvader kennen met wie ze vier jaar later ging trouwen. Sindsdien wonen we bij hem in de Zaanstreek. Veel mensen voelen zich eenzaam en ik droom ervan om mensen te laten ervaren dat ze ertoe doen. Mijn wens voor Zaanstad is dat wij samen een multiculturele samenleving kunnen zijn, zonder vooroordelen. Zodat iedereen samen kan leven in vrede en we kunnen genieten van elkaars cultuur.” Princes Loren (1999) wil met verhalen en fotografie verhalen van mensen delen met de wereld.

LeonitKrasniq1200961474853oleonitkrasni-

Albanie

’Ik heb het erg nar mijn zin hier’

„Als baby kwam ik in Wormerveer wonen en ik heb het hier heel erg naar mijn zin. Voor mijn ouders is het soms moeilijker, omdat zij hun familie in Albanië heel erg missen. Toch hebben we hier een beter leven. Gelukkig pest niemand mij vanwege mijn afkomst. Zouden ze dat wel doen, dan trek ik me daar niets van aan. Ik ben namelijk trots op mijn afkomst en kan iedereen aanraden eens naar Albanië te gaan. Zelf ga ik bijna elke zomer terug om te genieten van mijn familie, de zee, de bergen en de leuke feesten.” Leonit (2009) gaat bijna elke zomer terug om te genieten van de zee en de bergen.

Ebe-Manye Ouattara1992687335494ebe.ouatta-

Ivoorkust

’We zijn allemaal familie’

„Een jaar geleden trok ik vanuit Amsterdam naar Zaandam. Ik voelde me direct thuis en kreeg een warm welkom van mijn burens. Thuis in Ivoorkust groeide ik op als enig kind. Toch omringden veel ooms, tantes, neven en nichten mij. Hier in Nederland ontdekte ik dat er onderscheid gemaakt wordt tussen gezin en familie. Dat was nieuw voor mij. Om het familiegevoel versterken in mijn buurt zwaai ik altijd naar mijn burens. Voor mij een mooie manier om te laten zien dat we allemaal ‘familie’ zijn.” Ebe-Manye (1992) helpt kokosboeren in Ivoorkust.

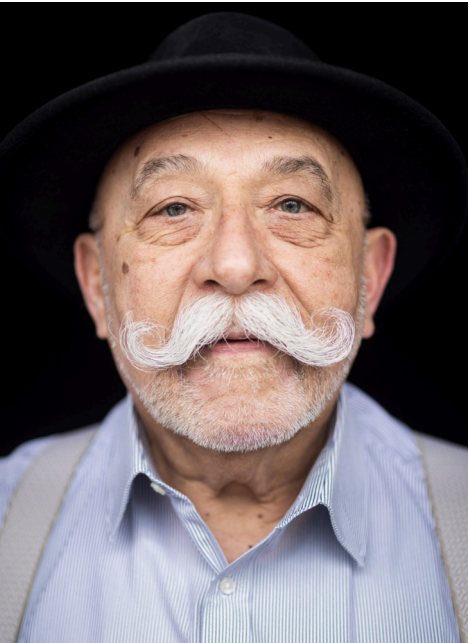

WillyWondelh947612308483willywondel@hotmail-

Suriname

’Zaandam is echt mijn ding’

„Ik kom oorspronkelijk uit Suriname en als een ex-kolonie van Nederland leert het land steeds meer op eigen benen te staan. In het klein heb ik dat zelf ook bewezen: ‘Ik kan het, doe ertoe en ben sterk!’ Zo heb ik jaren als verpleegkundige gewerkt en zorgde ik voor brood op de plank. Nog altijd wil ik niets liever dan mensen liefde en zorg geven, vooral de ouderen hier in Zaandam. Dat houdt me jong en geeft me plezier. Ja, ik woon heel graag in de gemeente en wil nooit ergens anders heen. Zaanstad is echt mijn ding en ik voel me hier nooit afgewezen of gediscrimineerd.” Willy (1947) heeft drie kinde-

TomPostuma1944756121419geen emailIndo-

AlonaKharatina1989655955805akharati-

”
citaat tag with
20 point
dummy
text.citaat tag
with 20 point
dummy text.

”
citaat tag with
20 point
dummy
text.citaat tag